Lietas arhīva Nr. C-2858-19/23
ECLI:LV:RVPT:2019:0327.C30696418.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2019. gada 27.martā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S. Meliņa
ar sekretāri M. Bērziņu
piedaloties atbildētājam /pers. A/ un atbildētājai fiziskas personas /pers. B/ maksātnespējas administratorei Intai Senčilo
2019. gada 26.februārī atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 8 izskatīja civillietu /pers. D/ prasībā pret /pers. A/ un fiziskas personas /pers. B/ maksātnespējas administratori Intu Senčilo par cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu, un

konstatēja:

2018.gada 28.augustā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemts /pers. D/ prasības pieteikums pret /pers. A/ un fiziskas personas /pers. B/ maksātnespējas administratori Intu Senčilo par cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu.

Prasītājs lūdz atzīt par spēkā neesošu 2016.gada 18.februāra Cesijas līgumu, kas noslēgts starp adminitratori Intu Senčilo un /pers. A/.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ar 2013.gada 29.novembra Rīgas rajona tiesas spriedumu tika pasludināts /pers. B/ fiziskas personas maksātnespējas process.

Par maksātnespējas procesa administratoru tika iecelta Inta Senčilo.

2014.gada 6.februārī Zemgales apgabaltiesas iecirkņa Nr.116 zvērināta tiesu izpildītāja pārskaitīja Prasītājam no parādnieces /pers. B/ piedzītos naudas līdzekļus EUR 4336,23 apmērā. Iepriekšminētos naudas līdzekļus, paļaujoties uz tiesiskās paļāvības principu, Prasītājs pieņēma un rīkojās ar tiem, taču administratore uzskatīja, ka Prasītājam izmaksātā nauda ir izmaksāta prettiesiski un pieprasīja Prasītāju atdot administratorei Prasītājam par labu piedzītos iepriekšminētos naudas līdzekļus. Tā kā naudu Prasītājs bija jau izlietojis, administratore prasījuma tiesības EUR 4336,23 apmērā pārdeva izsolē par EUR 5, kas ir nesamērīgi zema maksa un 2016.gada 18.februārī noslēdza Cesijas līgumu ar atbildētāju /pers. A/.

Citē Maksātnespējas likuma 111.pantu, Pārejas noteikumu 16.punktu, 99.panta pirmo daļu un norāda, ka Prasītāja atmaksātajam parādam izpildes termiņš bija iestājies, tādējādi administratorei nebija tiesiska pamata atprasīt naudas līdzekļus.

Citē Civillikuma 1415., 1403.pantu un norāda, ka tā kā administratore cesiju veica pretēji likumam, tad šāda darbība ir vērtējama kā aizliegta, savukārt darījums (cesijas līgums) atzīstams par spēkā neesošu.

Citē Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 9.panta ceturto daļu.

Norāda, ka cesijas līgums ir noslēgts, apejot likumu. Tā kā Cesijas līgums noslēgts pretēji likumam, tad šāda darbība ir vērtējama kā aizliegta, savukārt darījums (cesijas līgums) atzīstams par spēkā neesošu.

Prasība pamatota ar Maksātnespējas likuma 26.panta otro daļu, 65.panta pirmās daļas 2., 12.punktu, 81., 99., 111., 113., 128.panta otro daļu, Civilprocesa likuma 363.^{33}pantu, Civillikuma 1415.pantu.

2018.gada 4.oktobrī tiesā saņemti /pers. A/ rakstveida paskaidrojumi, kuros norāda, ka prasību neatzīst. Paskaidro, ka pēc līguma noslēgšanas iesniedza Rīgas apgabaltiesā pieteikumu par prasītāja aizstāšanu ar /pers. A/ kā tiesību pārņēmēju.

Par Cesijas līguma noslēgšanu paziņoja prasītājam /pers. D/. Lietā pieaicinātais /pers. D/ tiesas sēdē neieradās. Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija ar 2017.gada 15. februāra lēmumu lietā Nr. C33350714 pieteikumu par prasītāja aizstāšanu apmierināja.

Lēmumu un Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas apelācijas instances tiesas 2015.gada 2.novembra spriedumu lietā, ar kuru apmierināta prasība un no /pers. D/ piedzīti 4366,33 EUR nosūtīja zvērinātam tiesu izpildītājam piespiedu piedziņas veikšanai.

2018.gada 4.oktobrī tiesā saņemti atbildētājas - maksātnespējas administratores Intas Senčilo rakstveida paskaidrojumi, kuros norāda, ka prasību neatzīst. Paskaidro, ka saskaņā ar Maksātnespējas likuma 30.panta pirmo daļu prasības pret administratoru var celt tiesā ne vēlāk kā gada laikā pēc juridiskās personas maksātnespējas procesa vai fiziskās personas maksātnespējas procesa izbeigšanas.

Uzskata, ka tiesvedība lietā izbeidzama, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 223.panta 9.punktu. Ar Rīgas rajona tiesas 2013.gada 29.novembra spriedumu lietā Nr. C33507513 tika pasludināts /pers. B/ fiziskās personas maksātnespējas

process. Ar Rīgas rajona tiesas 2017.gada 23.maija lēmumu lietā Nr. C33507513 /pers. B/ maksātnespējas process izbeigts un fiziskā persona atbrīvota no saistībām sakarā ar to izpildi.

Uzskata, ka tiesvedība lietā izbeidzama, arī pamatojoties arī uz Civilprocesa likuma 223.panta 3.punktu, jo ar 2015.gada 2.novembra Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas apelācijas instances spriedumu lietā Nr.C33350714 no prasītāja maksātnespējīgās fiziskās personas /pers. B/ labā piedzīti 4366,33 EUR. Ar Augstākās tiesas Senāta 2016.gada 27.jūnija lēmumu lietā Nr.C33350714 atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību.

Norāda. Ka 2016.gada 18.februārī Inta Senčilo kā fiziskās personas /pers. B/ maksātnespējas procesa administrators noslēdza Cesijas līgumu ar /pers. A/, cedējot viņam prasījuma tiesības par 4366,33 EUR piedziņu no /pers. D/. Cesijas līgums noslēgts nevis ar Intu Senčilo kā fizisku personu, bet noslēgts fiziskās personas /pers. B/ maksātnespējas procesā, kurā atbildētāja rīkojās kā administrators saskaņā ar 2013.gada 29. novembra Rīgas rajona tiesas spriedumu lietā Nr. C33507513 un uz LR Uzņēmumu reģistra Maksātnespējas reģistra 2013.gada 29.novembra lēmuma pamata kā Cedents, no vienas puses, un /pers. A/ kā Cesionārs no otras puses.

Ar Rīgas rajona tiesas 2016. gada 31.marta lēmumu lietā Nr. C33507513 apstiprināta /pers. B/ bankrota procedūras pabeigšana un pasludināta saistību dzēšanas procedūra, cita starpā tiesa nolēmumā konstatējusi, ka prasījuma tiesības, kas izriet no 2015.gada 2.novembra Rīgas apgabaltiesas apelācijas instances sprieduma lietā Nr. C33350714 ir cedētas trešajai personai.

Ar Rīgas apgabaltiesas 2017.gada 16.janvāra lēmumu lietā Nr.C33350714 izskatīts un noraidīts /pers. D/ pieteikumu par sprieduma izpildes atlikšanu.

Ar Rīgas apgabaltiesas 2017.gada 15.februāra lēmumu lietā Nr.C33350714 apmierināts pieteikums par /pers. B/, aizstāšanu ar tās tiesību pārņēmēju /pers. A/, kurā kā atbildētājs lietā bija /pers. D/.

Prasītājas pārstāve tiesas sēdē nav ieradusies. 2019.gada 25.februārī tiesā saņemts /pers. L/ iesniegums, kurā lūgts atlikt lietas izskatīšanu, sakarā ar to, ka atradīsies tiesas sēdē Rēzeknes tiesā civillietā Nr. C26183617.

Tiesa konstatē, ka tiesas sēde 2019. gada 26. februārī plkst. 11.0 civillietā Nr. C30696418 nozīmēta 2018. gada 4. oktobrī, ņemot vērā prasītāja pārstāves /pers. L/ noslodzi, savukārt, tiesas sēde civillietā Nr. C26183617 nozīmēta izskatīšanai 2018. gada 26. oktobrī- t.i., jau pēc tiesas sēdes civillietā Nr. C30696418 nozīmēšanas izskatīšanai, neievērojot lietas dalībnieku tiesu noslodzes kalendāru.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka /pers. L/ bija nepieciešams izvērtēt tiesas sēžu apmeklēšanas prioritātes un, iespējams, lūgt atlikt civillietas Nr. C26183617 izskatīšanu. Ievērojot minēto, tiesa prasītājas pārstāves /pers. L/ neierašanos neatzīst par attaisnojošu, neatrod pamata lietas izskatīšanas atlikšanai un atrod par iespējamu izskatīt lietu prasītājas pārstāves prombūtnē.

Atbildētājs /pers. A/ tiesas sēdē prasību neatzina, uzturēja tiesā sniegtos rakstveida paskaidrojumus. Paskaidroja, ka saskaņā ar Cesijas līgumu ir pilnībā saņēmis no /pers. D/ visu naudas summu un nezina, kāpēc ir celta šī prasība. Pretenziju pret /pers. D/ nav.

Atbildētāja fiziskas personas /pers. B/ maksātnespējas administratore Inta Senčilo tiesas sēdē prasību neatzina, nolasīja rakstveida paskaidrojumus, kas pievienoti tiesas sēžu protokolam.

Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudot rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība nav pamatota, vadoties no sekojošiem

motīviem.

Lietā konstatēts, ka ar 2013.gada 29.novembra Rīgas rajona tiesas spriedumu tika pasludināts /pers. B/ fiziskas personas maksātnespējas process. Par maksātnespējas procesa administratoru tika iecelta Inta Senčilo (lpp. 9-11).

Nav strīda, ka 2016.gada 18.februārī Inta Senčilo kā fiziskās personas /pers. B/ maksātnespējas procesa administrators noslēdza ar /pers. A/ Cesijas līgumu Nr. 1-01/2016, ar ko cedēja viņam prasījuma tiesības, kas izriet no 2015.gada 2.novembra Rīgas apgabaltiesas apelācijas instances sprieduma lietā Nr.C33350714, par 4366,33 EUR piedziņu no /pers. D/ (lpp. 15-16).

Prasītājs pieteicis prasījumu atzīt 2016.gada 18.februāra Cesijas līgumu, kas noslēgts starp Intu Senčilo un /pers. A/ par spēkā neesošu.

Lietā konstatēts, ka ar Rīgas rajona tiesas 2017.gada 23.maija lēmumu lietā Nr. C33507513 /pers. B/ maksātnespējas process izbeigts un fiziskā persona atbrīvota no saistībām sakarā ar to izpildi. Lēmumā, cita starpā konstatēts, prasījuma tiesības, kas izriet no 2015.gada 2.novembra Rīgas apgabaltiesas apelācijas instances sprieduma lietā Nr.C33350714 ir cedētas trešajai personai.

Lietā nav strīds, ka ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2015.gada 2.novembra apelācijas instances spriedumu lietā Nr.C33350714 no prasītāja /pers. D/ maksātnespējīgās fiziskās personas /pers. B/ labā piedzīti 4336,23 EUR.

Ar Augstākās tiesas Senāta 2016.gada 27.jūnija lēmumu lietā Nr.C33350714 prasītājam atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību.

Ar Rīgas apgabaltiesas 2017. gada 15. februāra lēmumu lietā Nr.C33350714 apmierināts pieteikums par /pers. B/, aizstāšanu ar tās tiesību pārņēmēju /pers. A/, kurā kā atbildētājs lietā bija prasītājs /pers. D/.

Maksātnespējas likuma 30.panta pirmā daļa nosaka, ka prasības pret administratoru var celt tiesā ne vēlāk kā gada laikā pēc [..] fiziskās personas maksātnespējas procesa izbeigšanas (redakcijā, kas bija spēkā uz fiziskas personas

maksātnespējas procesa pasludināšanas brīdi).

Tiesa konstatē, ka Cesijas līgums ar Intu Senčilo noslēgts kā ar fiziskās personas /pers. B/ maksātnespējas procesa administratoru, kura rīkojās saskaņā ar 2013.gada 29. novembra Rīgas rajona tiesas spriedumu lietā Nr.C33507513 un uz LR Uzņēmumu reģistra Maksātnespējas reģistra 2013. gada 29.novembra lēmuma pamata.

Ņemot vērā minēto, atzīstams, ka prasība pret administratoru ceļama Maksātnespējas likuma 30.panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā, proti, prasību var celt tiesā ne vēlāk kā gada laikā pēc fiziskās personas maksātnespējas procesa izbeigšanas.

/pers. B/ maksātnespējas process ir izbeigts ar Rīgas rajona tiesas 2017.gada 23.maija lēmumu, savukārt prasība pret administratoru par Cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu tiesā celta 2018.gada 23.augustā, t.i., vairāk kā gadu pēc likumā noteiktā termiņa.

Ņemot vērā, ka prasītājs ir nokavējis likumā noteikto termiņu prasības celšanai pret maksātnespējas administratoru, prasība nevar tikt atzīta par pamatotu un ir noraidāma pilnībā.

Pamatojoties uz minēto un vadoties Civilprocesa likuma 8. un 97. panta tiesa

nosprieda:

/pers. D/ prasību pret /pers. A/ un fiziskas personas /pers. B/ maksātnespējas administratori Intu Senčilo par cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu noraidīt pilnībā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas (pasludināšanas) dienas- 2019. gada 27.marta, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese S. Meliņa